

Γέρων Δανιήλ Κατουνακιώτης (1846-1929): 80 χρόνια από την οσιακή κοίμησή του [με πλούσιο φωτογραφικό υλικό] (μέρος 2ο)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Συναξαριακές Μορφές](#)

«...επιστρέφοντες εις την Καλύβην των ο μέν γέρων Δανιήλ μετά του Αθανασίου εισερχόμενοι εις το ταπεινόν Εργαστήριον ως ελεγον οί αρχαίοι, κατεγίνοντο εις την ζωγραφικήν, γράφοντες μικρός τινας εικόνας κατά παραγγελίαν. Κατά την έργασίαν αυτήν ήρέσκοντο να γίνεται ανάγνωσις, ίνα μή άργολογώσι. Διά τούτο ο εις έζωγράφιζεν, ο άλλος δε άνεγίνωσκεν από Πατερικού τινός βιβλίου...». Περιγραφή Αλεξάνδρου Μωραϊτίδη. (Στην φωτογραφία ο Αναπεσών, εργο της αδελφότητας των Δανιηλαίων).

Ο σοφός και διακριτικός αγιορείτης Γέροντας

Αποκαλυπτικές μαρτυρίες για τον Γέροντα Δανιήλ από τον Αλέξανδρο Μωραϊτίδη

Γράφει για την πρώτη τους γνωριμία: «Εκεί πρωτοείδα τον γέρο-Δανιήλ, συστάσεων δεν είχαν ανάγκην... ώστε ο Γέρον Δανιήλ μόλις ήκουσε το όνομα μου έδειξε ειλικρινή χαράν, ωσάν να έβλεπε αρχαίον τινά μαθητήν του, και δεν ήξευρε, καθώς λέγει ο λόγος, πώς να με περιποιηθή οικειότερον, όσον το δυνατόν. Σμυρναίος, διαβασμένος, ασκητικώτατος, με την οσιακήν του ωχρολάμπρον αίγλην της μορφής του, με την μιξοπόλιον γενειάδα του, με την υπόξανθον κόμην του και τους γλαυκούς πως οφθαλμούς του•λόγιος και ομιλητικώτατος. Κοινοβιάσας κατ' αρχάς εις μεγάλας μονάς, αλλά ολιγοστά έτη προ της γνωριμίας μας αποσυρθείς εις Κατουνάκια προς μείζονα ησυχίαν, έν η όντως παράγεται το γλυκύτατον της ασκήσεως μέλι, ού την ηδύτητα γνωρίζουσι μόνον όσοι το εγεύθησαν... Εκεί κατά πρώτον εξετίμησα την χάριν, την διάκρισιν, αλλά και την ταπείνωσιν του Γέροντος Δανιήλ, όστις, σημειωθείτω, έχει διέλθει όλην την σειρά των γραμμάτων των άγιων Πατέρων, αλλά και την σειράν των συγγραμμάτων των λεγομένων Νηπτικών, ών η ανάγνωσις βαθύτερον τον ελκύει, αρεσκόμενον εις τάς αλληγορίας και τάς λοιπός καλλονάς των λόγων των τοιούτων Πατέρων, π.χ. Ιωάννου της Κλίμακος και Συμεών του Νέου του Θεολόγου. Ο Γέρον Δανιήλ, ως αντελήφθην αμέσως, μελετηρότατος και ομιλητικώτατος, διακριτικώτατος δε εις το άκρον, όπου αν κοινοβίασεν εν Άθωνι απέκτησε ταχέως την αγάπην και συμπάθειαν των αδελφών, ου η γνώμη επί των πνευματικών ζητημάτων βαρύνει πολύ, πάρα πολύ». [\(περισσότερα...\)](#)